

[Helle Degn]

også prøvet at følge de diskussioner, der var herom i sidste folketingsssamling. Jeg synes, de er spændende, og jeg håber meget, at der vil blive mulighed for, at præsidiet kan overveje sagen yderligere.

Hr. Bjørn Elmquist var i øvrigt meget for tanken om at sætte ind med nogle forbud nu. Det skal jeg ikke umiddelbart forholde mig til, men jeg synes, det er lidt svært for folketingets medlemmer på det nuværende grundlag og på nuværende tidspunkt at træffe de beslutninger og forstå rækkevidden og konsekvenserne af dem. Vi skal passe på, at vi ikke kommer til at stå i en problemstilling, som er endnu mere vanskelig end den, vi stod i, da vi skulle diskutere fri abort og i den forbindelse træffe nogle valg og sætte nogle grænser. Her bliver vi sat i lige så pinagtige og lige så vanskelige situationer. Derfor synes jeg, man skal være lidt mere forsigtig med at sige, at nu vil vi have de dér forbud, og så kan vi undersøge konsekvenserne af dem bagefter. Jeg synes, vi burde handle i modsat rækkefølge.

Med hensyn til kønssammensætningen kunne hr. Bjørn Elmquist ikke rigtig forstå det relevante i, at der var mange kvinder med i dette arbejde. Jeg synes, det er meget indlysende. Hele den nye fødselsteknologi er i høj grad noget, der berører kvinders daglige liv. Det samme gælder en ny retspraksis, der kan påvirke kvinders rettigheder, og de nye trusler, også af juridisk art, som kvinderne kan blive udsat for. Derfor er det vigtigt, at der ikke er en traditionel kønsmæssig sammensætning – når jeg siger traditionel, betyder det altså en overvægt af mandlige medlemmer. Det er vel derfor, de forskellige politiske partier har syntes, at det var vigtigt at lave en utraditionel sammensætning her – men den burde naturligvis være tradition.

Fru Alice Faber vil jeg gerne takke for de bemærkninger, hun havde til forslaget. Jeg synes ligesom fru Alice Faber, at ministerens forslag vidner lidt for meget om, at ministeren selv vil sætte sig på det organ, selv bestemme forretningsordenen, selv bestemme, hvilke indstillinger der skal gives og sendes videre. Jeg synes i øvrigt også, at der er en uheldig overvægt af specialister i ministerens forslag. Jeg er enig i, at det nok er en lidt skæv sammensætning, ministeren har foreslået her.

Fru Aase Olesen afviste socialdemokratiets forslag med den begrundelse, at hun ikke ville acceptere et langvarigt kommissionsarbejde. Jeg vil gerne gentage bemærkningen om, at det ikke er tanken, at man skal sidde i 3½ år og vente; det er tanken, at det skal være et løbende, udadvendt kommissionsarbejde, sådan at man hele tiden sender betænkninger og beretninger og forslag ud, sådan at politikere og offentligheden kan deltage i arbejdsprocessen.

Jeg er enig i de bemærkninger, fru Aase Olesen gjorde til § 1 i ministerens forslag. Jeg er enig i de bemærkninger, fru Aase Olesen kom med om strukturen, som er baseret på de regionale videnskabetiske komiteer. Det har jeg gjort nogle bemærkninger om. Jeg forstår godt de indvendinger, fru Aase Olsen kommer med over for ministeren. Hun har ikke oplyst noget om de forandringer i de videnskabetiske komiteers sammensætning, der blev efterlyst ved debatten i foråret. Derudover pegede jeg i den forbindelse på et par af manglerne ved de videnskabetiske komiteers konstruktion, f.eks. at deres arbejdsopgaver er meget afgrænsede, og at deres kompetenceområde er meget afgrænset. I det hele taget er strukturen privatiseret. Det vil sige, at de ikke er led i en egentlig formaliseret juridisk struktur. Det synes jeg også er uheldigt.

Fru Aase Olesen var også inde på selve rådets kompetence – at ministeren vil fastsætte forretningsordenen, har jeg givet en kommentar til – og stillede derefter forslag om, at der burde nedsættes et ad hoc-udvalg, hvor vi kunne arbejde lidt videre på at få vores forslag kombineret under en fornuftig form. Det vil jeg gerne tilslutte mig. Det synes jeg kunne være en fornuftig løsning.

Fru Birgith Mogensen fra CD var inde på, at det hastede meget med at få lavet nogle forbud nu. Det haster måske også med forbud, men det haster faktisk først og fremmest med at få sat grænserne de rigtige steder, så vi ved, hvad det er for nogle beslutninger, vi træffer, og hvilke konsekvenser de får. Jeg synes, vi alle sammen herinde har en pligt til at sørge for, at ikke alene vi ved noget om konsekvenserne af de forbud, men at også befolkningen i øvrigt har mulighed for at følge med.

Til VS vil jeg sige, at jeg er enig i, at noget af det, som virkelig er et problem i ministe-